

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravništvo (in ekspedicija) v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 248.

V Ljubljani, v ponedeljek 29. oktobra 1894.

Letnik XXII.

Napete strune.

Iz Istre dne 26. oktobra.

Mnogo pišejo zadnje dni časniki o različnih izgrelih, ki se javljajo vsled dvojezičnih napisov po italijanskih mestih ob Jadranskem morju. Seveda italijanski liberalni časniki, navdihnjeni framazonsko-židovskega duha, stvar precej pretiravajo, češ, tisoči in tisoči demonstrirajo.

Oni že vedo, zakaj lažejo. Toda tisočev sploh niti v Piranu, kjer so izgreli največji, niti v Kopru, niti drugod ni. Res ima to ali drugo mesto gotovo število prebivalcev, a je tudi dosti poštenih. — Vendar vprašanje je, kedo demonstruje in kedo demonstracije provzročuje, koliko je vseh? Odgovor je lahek za človeka, ki pozna to in drugo italijansko gnjezdo. Kedo toraj izgrede provzročuje? Glavna „parola“ izhaja, seveda na tihem iz Trsta, a to se dobro prokuha v Kopru med advokati. Pa možje se tu dosti ne upajo, kajti nasproti koprške stolnice, malo bolj na levo, je sicer gnjezdo koprskih mestnih očetov, katerih želodec bode težko kedaj rad prebavljati slovenske napise, a ravno nasproti je e. kr. okrajno glavarstvo, dalje v oni veliki rumeni hiši je vedno gotovo število pušek-repetirk, katere so se zadnje dni celo pomnožile, ne daleč je žandarmerijska postaja, finančna straža. Vseh teh se boje. Zato treba demonstracije drugam prestaviti — v bližini Piran. Tje se lahko italijanski vročokrvni advokat pripelje vsaki čas, kadar se mu zljubi, da dá navadni druhal svoja ukaze. Vendar tudi tam ni število izgrelnikov „na tisoče“. — Izgrede pa napravlja dobro plačana poulična druhal. Take vrste ljudij brez vse odgoje je dosti po italijanskih mestih. In te druhal se poslužujejo možje italijanske kulture. Med to druhal se primeša vselej — seveda iz nevednosti mlajša, po številu še večja druhal, nedoraslih otrok. Vso to druhal, spremlja pa majhno število vročokrvnih italijanskih gospodov, advokatskih pisarjev; od daleč pa vso to druhal vodi in navdihuje številce lahonskih zagrizenih advokatov in drugih zagrizencev, in demonstracija je gotova. To ti je potem tuljenje in kričanje, da se Bog usmili! Menda takega še v peklu ne bode, bi človek mislil. — Ne čudimo se pa nevednemu ljudstvu! Človek, ki od mladega ni drugega vžil, ko dosti lakote, ki se je od jutra do večera vlačil po ulicah umazanih italijanskih mest, malo odrasel pa tudi zato porabljal cele noči, je za vse sposoben, samo plačaj mu, daj mu jesti, tudi, ako je samo polenta in polenovka, na vrhu pa dosti vina — nič ne dé, če je ponarejeno, da le omoti — tak človek ti vse stori, kar le hočeš. Zali Bog, da se za hrbtom vse te druhal skrivajo tudi možje z gotovimi naslovi. Z imeni bi lahko postregli, a raje molčimo. — Zato druhal, ki ima take voditelje, gre tudi do skrajnosti, saj se ne boji. Čemu, ako me zapró, si misli, godilo se mi bode še bolje, vsaj ne bodem stradal. Ne čudimo se toraj temu, kar se je godilo po Piranu zadnje dneve in noči. To ni bilo več poulično upitje, to niso bili več izgreli — saj ti imajo tudi svoje meje — ampak to je že tolovajsko roparsko početje. Vse to pa je advokatsko-iredentična politika, ki nasprotuje vsemu, kar je avstrijskega. Pa tudi po Kopru napravljajo se pogostoma izgreli nižje vrste in se, kakor čujemo, še vedno napovedujejo, pa kaj, tu se

vsaj malo boje pušek-repetirk! Vendar človek si skoraj ne upa po opravih v mesto, vsaj si niti življenje ni svest.

Da pa konečno govorimo kot katoliški kristjani, kateremu je ljubezen do sv. vere, do svojega nam naroda, do svojega vrhovnega poglavarja, presvitlega cesarja, prirojena, smemo se vprašati, taki poulični druhal naj bi se bil v Piranu prisiljen ali ne prisiljen na čelo postavil katoliški duhoven, kanonik Vidali! Naj bi raje mož skrbel za uboge, revne bolnike po Piranščini, da bi ne umirali brez sv. zakramentov! In to je gola resnica: ali mi plačaj 2 gl. za vožnjo, ali pa umri tako! Tako delajo možje à la Vidali! Kaj so za izgrede postavljeni! Ali jim je njihov Učenik rekel: „Pojdete po vsem svetu in delajte izgrede!“ Naj bi storil kaj enakega slovanski duhoven — gorje mu! Sicer pa kaj takega ni mogoče.

Smemo upati, da se slavna e. kr. vlada ne ukloni poulični, iztrdaani, pa maloštevilni druhal, saj ne potrebuje dokazov z ulice. Saj vendar mora vsak trezno in pravično misleč človek spoznati iz zadnjih dni, kedo je patrijot, kedo je udan svojemu presvitlemu vladarju, ali istrski Lahoni in Italijani, ali Slovani. Vsaka slaba stvar ima pa tudi večkrat kaj dobrega na sebi. Bog daj, da bi se nam tlačenim Slovanom tužne Istre ravno vsled izgrelov nepatrijotične italijanske druhal, oziroma njihovih voditeljev, na bolje obrnilo! Saj mi ne zahtevamo več, kakor pravico, enakopravnost. Dal Bog, da bi se ljudem, kateri imajo v roki meč pravice, ravno pri tej priliki, oči odprle!

Einspieler-Slomšekova slavnost.

Iz Celovca, dne 25. okt.

Slaviti za vse Slovence, osobito še za koroške Slovence prezaslužna moža, knezoškofa A. M. Slomška in msgra. Andr. Einspielerja, zbrali so se dne 24. oktobra koroški Slovenci in predragi jim gosti iz vseh pokrajin v Celovcu na presijajno, odlično narodno slavnost. Da so storili dobro in prav, mi ni treba posebej poudarjati, kakor ne bom omenjal tu še prevelikih zaslug slavnih dijakurov Slomška pa Einspielerja, saj je to „Slovenec“ jako hvalevredno že storil v krasnem uvodnem članku od dne 24. t. m.

Da zna Slovenec ceniti zaslužne svoje možje, pokazal je zopet ta večer! Težko mi je, dostojno opisati to slavnost; za naudušenost, ki je zavladovala, skromne črtice naj zadostujejo.

Velika dvorana pivovarne „Massgarten“, katera je pa bila ta večer veliko premajhna, bila je lepo okinčana z zastavami, zelenjem in cveticami. Osobito oder bil je bogato okinčan, v zelenju stali so kipi cesarja in slavljencev.

Zbralo se je proti 7. uri premnogo občinstva, prišlo je okrog 1800 Slovencev in prostori bili so v pravem pomenu besede natlačeno polni. Galerija, postranski prostori — vse je bilo napolnjeno! Prišla je v velikem številu naša duhovščina, po kmetih bili so zastopani vsi naši slovenski kraji, posebno častno probujena ziljska dolina, od koder je prišlo tudi 20 Zilank v narodni noši.

Pozdraviti smo mogli tudi lepo število dragih gostov iz drugih slovenskih pokrajin. Da le nekatere omenim po imenu, prišli so s Stajerskega ka-

nonik J. Zagajšek, Fr. Lekše, Korošec in več drugih duhovnikov, notar Svetina, Dragotin Hribar itd., iz Ljubljane primarij dr. V. Gregorič, vrednik Kalan, arhivar Koblar, V. Holz, župnik A. Zlogar iz Kranjske gore, vrednik A. Gabršček iz Gorice itd. itd.

Bilo je navzočih tudi precej Nemcev, voditelj katoliškega gibanja med koroškimi Nemci.

Vspored slavnosti bil je jako obširen in je obsegal 25 točk. Izvajal se je precizno, krasno. Otvorila se je slavnost z „vencem slovenskih pesmij“, katere je izvajala godba, koroška „Nationalcapelle“.

Vojaške godbe, ki hiti na vse „schulvereinske“ in nemško-nacionalne slavnosti, za to slavnost niso mogli dobiti! — Godba svirala je jako dobro in se je burno odobraval. V svojem programu je imela precej slovenskih točk, ki so se sprejele s posebno naudušenostjo.

Gospod predsednik Gr. Einspieler je s kratkim nagovorom pozdravil vse, zlasti iz drugih pokrajin došle goste, poudarjal pomen naše slavnosti, ki naj kaže svetu, da Slovan tudi na Koroškem gre na dan! Vsem velja krepek: Dobro došli!

Srčno so se sprejeli „Liraši“ iz Kamnika, ki so prevzeli pevski del slavnosti in koje poznamo dobro že od zadnje Leonove slavnosti. Prišlo je 21 gospodov pevcev pod vodstvom gosp. Stelé-ta. Peli so vztrajno in dobro, precej točk so morali ponavljati.

Gospa Lendovškova, ki s svojim izbornim glasom radovoljno podpira naše narodne slavnosti, pela je krasno več lepih pesmij. Na glasoviru jo je točno spremljevala gspdc. R. Legatova. Obe pridobili sta si občo pohvalo.

Nastopil je tudi tamburaški zbor „Lira“ (11 gospodov), ki je izvajal lepo več točk. Prvikrat čule so se ta večer slovanske tamburice na Koroškem, prikupile so se nam in želimo, da jih čujemo večkrat!

Gospod stud. jur. Dav. Zwitter je naudušeno govoril lepi prolog, kojega je zložil naš rojak gospod Fr. Eller. Objavljen je v sobotnem našem listu.

Slavnostni govor je bil prevzel v zadnjem hipu, ker dr. A. Medved ni mogel priti. preč. g. župnik A. Zlogar, ki je svojo nalogo izvrstno rešil. Vodilne misli govora so bile nekako te-le: Govornik poudarja veliki pomen sv. Mohora in Fortunata, ki sta najprej oznanovale blago vest sv. nauka Jezusovega. Da bi njih delo napredovalo, kako stopinjo prosvete bi Slovenci dosegli že v starodavnih časih. Pa barbarstvo je uničilo bogato setev. Pozneje prišla sta med nas druga dva blagovestnika, sv. Ciril in Metod, in le-ta sta zopet razširjala blaženi nauk Kristusov, Slovanom prinesla prosveto. A i njih trud in delo se je uničilo in Slovani nismo mogli napredovati. Sedaj prišli so boljši časi. Zasluga za to gre odličnim možem, v prvi vrsti škofu Slomšku in profesorju Einspielerju, ki sta delala na isti podlagi, kakor prej sveti Mohor in Fortunat, sveti Ciril in Metod.

Svetinji: vera in narodnost, za kateri sta se potegovali ti možje, sta sveti tudi nam, tudi nam vodnici. To sta učila ta moža. Te varuj njih delo: družba sv. Mohorja. V tem dubu delajmo tudi mi in bomo zmagali. Vsi jednega duha, vsi za vero, dom in cesarja. In ko greste na dom, kot spomin nosite s seboj ljubezen do slovenstva, danes sprejete

3/4 6 1/2 M. M. P.

nauke si globoko zapišite v srce! Od molitve Mojzese se učimo: Duhovniki naj delajo, molijo, a ljudstvo jih v obojem podpiraj, vsi slojevi naj storé svojo dolžnost, potem je gotovo zmaga naša in uresničilo se bo, da vremena bodo Slovencem se zjasnila, jim milši zvezde, kakor zdaj, sijale.

Z naudušenjem in burnim odobravanjem sprejeli so zbrani lepe besede gospoda govornika, in to naudušenje je priklopelo do vrhunca, ko je godba krepko udarila vmes: „Naprej zastava slave!“ Da: Naprej! — to bodi nam geslo!

Omeniti mi pač ni potreba še raznih napitnic. Gospod Legat se je s pristranskimi besedami zahvalil tudi „Liri“ in ji v spomin podaril kot darilo koroških Slovencev lepo izdelan srebrn bokal s primernim napisom.

Za razvedrilo skrbela je tudi „Lira“ z dvema komičnima prizoroma: „Trije ncsovi“ in „Zabja kantata“.

Da nismo bili osamljeni, da se nas je spominjala vsa Slovenija, kazalo je 50 brzogajnih pozdravov iz raznih slovenskih krajev.

Vršilo se je vse v najlepšem redu. Nemci morali so kar strmeti, da koroški Slovenci, koje že tako dolgo topijo po črnem morju vodenih svojih člankov in praznih govorov, premorejo tako sijajno, prekrasno slavnost. Tu sem naj bi bili prišli mogočni naši „prijatelji“, pričeni od g. Schmidt-Zabierowa do Mac Nevina itd. itd., tu bi se menda bili prepričali, da — Slovenec še živi tudi na Koroškem in da njih kruti terorizem ni dosegel svojega namena!

Da Slovenec še živi pošten, veren, domoljuben, pokazala nam je presijajna slavnost, dal Bog, da pripomore prav izdatno k temu, da se vsi rojaki tega tudi jasno in odločno zavedajo in po tem tudi povsod in vselej ravnaajo! —rn—

Državni zbor.

Dunaj, 28. oktobra.

Odgovori na interpelacije o vojaških stvareh.

V začetku včerajšnje seje je minister Welsersheimb odgovoril na več interpelacij. Krumbholz je odgovoril, da se je v Plznu zares ukazalo nekaterim jednoletnim prostovoljcem, da naj v vojašnici mej seboj govoré nemški. To je bilo potrebno, da se izurijo v službenem jeziku, poleg tega pa tudi v interesu kolegijalnega občevarja.

Na interpelaciji Bianchinija in Spindlerja, da se grdo ravna z vojniki, je minister odgovoril, da se je stvar preiskavala in se našlo, da se strogo po pravilih ravna in da so v interpelacijah navedeni dogodki neutemeljeni.

Laginji je odgovoril minister, da ne more nič obljubiti, da bi se pri dislokacij vojakov oziralo na Pazin.

Piran.

Minister Bacquehem je obširno odgovarjal na interpelacije zastran dogodkov v Piranu. Minister se je pa izognil v svojem odgovoru vsemu bistvenemu. Povedal je, da župan ni bil pooblaščen izjaviti, da se zopet razobesi pri sodišču jedino laški napis. Pojasnil ni, kako da vladni zastopnik ni ugovarjal, ko je vpričo njega to obetal župan. Nadalje smo izvedeli, da je druhal bila odstranila dvojezični napis in razobesila tablo, katero je vzela pred neko prodajalnico tobaka. To tablo je pa okrajni sodnik odstranil in jo nadomestil s prvotno jedino italijansko. Pred vsem pa iz ministrovega odgovora ne moremo posneti, bode li vlada skrbela, da se zopet izobesi dvojezični napis. Z ministrovim odgovorom ni nikdo zadovoljen.

Kazenski zakon.

Ko se je prešlo na dnevni red, se je nadaljevala razprava o kazenskem zakonu. Sekcijski svetnik vitez Krall je obširno zagovarjal vladno predlogo, pa ne posebno srečno.

Slovenski poslanec dr. Ferjančič je zagovarjal predlogo kot dobro premišljeno. Zlasti je ugovarjal Mladočehu Slaviku, da se z novim zakonom ne omeji svobode kritike. Govornik misli, da je mej kritiko in zasmehovanjem razlika. Če so odločene globe za nekatere delikte, ali pa zapor poleg glob, se to ni storilo na ljubo bogatinom. Vsaj je vselej določeno, da se težji pregreški z zapornom kaznujejo.

Dr. Kronawetter se je spuščal preveč v podrobnosti. Nasvetoval je mnogo dobrega, pa tudi mnogo slabega. Posebno se mi strinjamo, kar je on

predlagal gledé na dvoboj in zlasti zahteval, da se kaznuje v prvi vrsti tisti, ki kliče na dvoboj.

Potem se je stavilo še nekaj interpelacij in seja zaključila.

Politični pregled.

V Ljubljani, 29. oktobra.

Volitna reforma. Posvetovanja zaupnikov koalicijskih strank še ne bode hitro končana. Menda tudi manjka nekoliko dobre volje. Da se stvar bolj zavleče, zahtevali so zaupniki novih statističnih podatkov. Predno dojde natančno statistično gradivo o delavcih zavarovanih pri bolniških blagajnicah, preteče še nekaj časa. Vlada ima podatke o zavarovancih, ali niso ločeni po spolu in starosti, torej se ne ve, koliko bode mej njimi volilcev. Grof Hohenwart je baje odstopil že skoro popolnoma od svojega predloga, toda sedaj pa imajo nekda Poljaki nezupanje proti posebni delavski kuriji.

Kritika v upravnem odseku. Načelnik upravnega odseka princ Karol Schwarzenberg je želel, da se za poročevalca o domovinskem zakonu izbere Mladočeh Schwarz. Ko se je odsek upiral njegovi želji, je apeloval na izvrševalni odbor koalicijske večine. Ko je tudi ta odbor se izrekel, da ne kaže poročevalca za tako važno stvar jemati iz manjšine, je princ Schwarzenberg odložil načelnništvo kluba in odpeljal se z Dunaja, da ga ne morejo nadlegovati, naj še obdrži predsedstvo. Prvi odsekov podpredsednik, baron Widmann je bolan, drugoga podpredsednika viteza Wolanskega pa ni na Dunaju, zato odsek ne more delovati. Schwarzenbergovo stopanje se tolmači v parlamentarnih krogih za nasprotno koaliciji.

Hrvatski sabor se sestane bržkone sredi meseca novembra. Saborski predsednik Gjurgjević je bil te dni v Zagrebu ter se je gotovo v tej zadevi posvetoval z vlado. Sabor bode imel v prvem redu razpravljati o proračunu, kateri je pretečeni teden poslan na previšno predsankcijo, ter bode brez dvojbe do 15. novembra povrnen v Zagreb in potem predan saboru na razpravo. Poleg proračuna bode pa še posebno zanimiva razprava o novem mestnem statutu, ki je bil že v zadnjem zasedanju obečan, ali ne predložen, ker ni bil dobil predhodnje previšnje sankcije. O tej važni zadevi sem že v jednom mojem dopisu obširno spregovoril ter tudi navedel razloge, zakaj misli vlada dosednji mestni statut na Hrvatskem zameniti z novim. Ban se je v zadnjem saborskem zasedanju izjavil, da bode dal objaviti načrt tega statuta nekoliko časa poprej, nego se začne v saboru o njem razpravljati, da se morejo vse stranke točno z njegovim proučevanjem baviti. Ali to obečanje se ni izpolnilo, kajti še do dandanes se skriva osnova tega statuta pri vladi, pa ga niso dobili v roke niti najbližji privrženci vladini. Tako ravnanje se ne more niti najmanje odobravati, kajti o tako važnih postavah, kakor bode omenjena, je treba dlje časa razpravljati, a to je le mogoče, če je poznata osnova. Mnogo zlo bi se moglo odstraniti, ko bi se moglo v javnosti o takih vprašanjih govoriti in pisati, kajti mnogi poslanec bi gotovo drugače glasoval v tej zadevi, ko bi bil o njej temeljito poučen, kar pa v tem slučaju ne bode mogoče.

Kritika v Nemčiji. Nemški cesar je vsprejel ne le ostavko Caprivijevo, temveč tudi Eulenbergovo. Caprivi se je že poslovil od urada, Eulenberg bode pa tako dolgo vodil vladne posle, da dobi naslednika. Povod odhodu teh dveh državnikov ni popolnoma jasn. Mej njima je bilo hudo nasprotje zastran naredb, ki se store proti socijalistom. Caprivi ni bil za nobene izjemne zakone, dočim je Eulenberg vedno silil, da naj se sklenejo kaki izjemni zakoni. Posebno je Eulenberg bil dobil pogum, ko je cesar v nekem govoru klical vse stranke proti prekucijskim strankam. S tistega časa je bil hud boj mej Caprivijem in Eulenbergom. Mislilo se je, da odstopi le eden, pa cesar je odslovil oba. Govori se, da se sedaj združi zopet prusko ministersko predsedstvo in državno kancelarstvo v jedni osebi.

Vojska mej Kitajci in Japonci. Poroča se zopet o novih bojih na vzhodnoazijskem bojišču. Japonci so sedaj že na pravih kitajskih tleh. Hud boj je bil pri Kuirenu, kjer so bili Kitajci dobro utrjeni. Po japonskih poročilih je bilo 16.000 Kitajcev, ki so se hrabro branili. Naposled so se Kitajci le morali umakniti. Japonci so priplenili mnogo municije, 30 topov in 300 šotorov. Na vzhodni strani polotoka Kinča so se izkresali tudi Japonci in tako posadki v Port Artur odrezali vsako zvezo z dru-

gimi kitajskimi četami. Kitajci pričakujejo, da Japonci v kratkem napadejo ladjodelnico v Port Arturu. Nekoliko ovira Japonce ustaja na Koreji. Te dni so ustaši napali utrdbo Anpo pri Fusanu, pa so jih Japonci nazaj pognali. Ustaši so pa porezali brzogajne zveze in zatorej ni nobenih poročil s severne Koreje.

Razgled po slovanskem svetu.

Dvajsetletnica hrvatskega vseučilišča.

Pri zadnji instalaciji je omenil vseučiliščni rektor dr. Dvorak, da hrvatsko vseučilišče deluje že dvajset let in da se vidi v vseh strokah našega kulturnega življenja znaten vpliv od te strani. Niso pri nas okolnosti takšne, da bi se mogla proslaviti ta dvajsetletnica na svečan način, morda se bode to dalo že pet let, namreč petindvajsetletnica, ker ni nemogoče, se da bi takrat mogla odpreti že medicinska fakulteta, kar vsi Hrvati željno pričakujejo. Ker tedaj ne morem poročati o kaki proslavi dvajsetletnice obstanka našega vseučilišča, naj mi bode dovoljeno navesti nekoliko zgodovinskih spominov o tem zavodu. Bilo je 19. oktobra leto 1874, ko je pokojni pesnik ban Ivan Mažuranić na najsvetaneji način odprl hrvatsko vseučilišče. Po svečaneji službi božje, katero je opravil zdaj že pokojni nadškof in kardinal Mihalović, obavila se je omenjena svečanost v saborskeji dvorani, kjer se od tega časa vsako leto ravno na ta dan instalirajo vsakoletni vseučiliščni rektorji. Takrat so bili prisotni: ban Ivan Mažuranić, škof Strossmayer, nadškof Mihalović, škof Smičiklas, ogerski justični minister Pauler, deželni vojaški zapovednik baron Molinary, saborski predsednik Nikola Krestić, predsednik stola sedmorice dr. Radivojević, škofje Kralj, Pavlešić in Kristijanović, odsečna predstojnika Mubić in Gostiša, feldmaršallajtnant grof Jurij Jelačić, generali grof Magdeburg, grof Kulmer in Gjurić, grof Arthur Nugent, župan zagrebški Ivan Vončina, potem zastopniki tujih vseučilišč in učenih društev: Apathy, Hornik, Telfi in Toldy iz Budimpešte, Policini iz Bologne, Gneist iz Berolina, Skobel iz Krakova, Weyr in Randa iz Prage, Blodig in Biedermann iz Grada, Isnaly iz Kološvara, Marković iz Belgrada, Dobrousky iz Budimpešte, Emler iz Prage, Costa iz Ljubljane in dr. Prvi rektor magnificus je bil profesor Matija Mesić, prorektor dr. Vojnović in dekani profesorji dr. Posilović, dr. Stefan Spevec in dr. Marković. Profesorji so pa bili: Na bogoslovneji fakulteti redoviti profesorji dr. Posilović, dr. Kržan, dr. Iveković i D. Stiglic, izvanredni profesorji pa dr. Stadler, dr. Rieger, dr. Kosarić in dr. Suk. Na juridičneji fakulteti so bili redoviti profesorji dr. Spevec, dr. Brestjensky, dr. Lorković, dr. Vojnović in dr. Hanel, izvanredni pa dr. Vrbanić in dr. Marjanović ter privatni docenti dr. Sachs, dr. Špun — Strizić, dr. Pliverić in Rašić. Na filozofskeji fakulteti redoviti profesorji M. Mesić, dr. Marković, dr. Geitler, F. Meiksner, Armin Šrabec in Nadko Nodilo. Vkup je tedaj bilo pri odprtju vseučilišča 15 redovitih, 6 izvanrednih in 4 docenti, tedaj vseh 25 učiteljev. Slušatelj je bilo vpisanih 205 rednih in 85 izvanrednih, tedaj vkup 290. Od 87 profesorjev, ki so podučevali v teh dvajsetih letih na hrvatskem vseučilišču, umrlo jih je 13, dva izmed njih sta postala nadškofa (Posilović in Stadler), 4 kanoniki, dva sta poslala odsečna predstojnika, 11 jih je prestopilo v druge službe in 4 so bili umirovljeni. Od leta 1874 je bilo promoviranih 6 doktorjev bogoslovja, 23 doktorjev modroslovja in 145 doktorjev pravoslovja. Rektorji so bili sledeči profesorji: Mesić, Spevec, Kržan, Vojnović, Meiksner, Iveković, Brestjensky, Marković, Suk, Lorković, Pilar, Baron, Vrbanić, Smičiklas, Franki, Marjanović, Nodilo, Bujanović, Pliverić, Dvorak in Maurović.

Iz mestnega sveta ljubljanskega.

V Ljubljani, 26. okt.

(Konec.)

Mestni odbornik g. Ravnikar je predlagal, da bi se zgradila lopa le za mesarje, ker bi sicer bila predraga. Temu je ugovarjal g. dr. Bleiweis vitez Trsteniški kot poročevalec in Ravnikarjev predlog se je odklonil.

Mestni zbor je na predlog policijskega odseka odklonil zahtevo magistratnega gremija, da bi se zaprl promet po Spitalskih ulicah z jedne strani. Prepoved je zagovarjal gospod župan iz varnostnih ozirov.

Sklenilo se je, da se zgradi kanal mej vojaškim oskrbovališčem in „Narodnim Domom“, ki bi pa segel do novega gimnazijskega poslopja. Ta kanal, ki se še letos zgradi, bode stal 2198 glđ.

Zastran dveh ponudeb gledé nakupa dveh parcel poleg podaljšanih Knašljevih ulic se je sklenilo, da se za ponujano ceno svet ne prodá. Prodá se pa po 13 gld. 80 kr., oziroma 8 gld. 10 kr. kvadratni seženj. Gledé prve parcele se je tudi sklenilo, da ima prednost deželni odbor, ki je že hotel kupiti to parcelo, potem prvi ponudnik gosp. Treo, za njim drugi ponudnik fotograf Landauer. Za drugo parcelo je kupec jedino Landauer.

Gospod mestni odbornik prof. Orožen je poročal ob osnovi višje dekliške šole v spomin petdesetletnice cesarjevega vladanja. Cesar je velik prijatelj šolstva in zatorej mestni zbor misli, da je najumestnejše, da o petdesetletnici osnuje višjo dekliško šolo v Ljubljani. Potem je obširno dokazoval potrebo take šole; kakor je misliti, bodeta država in dežela podpirali ta zavod. Razvil je za mesto kaj ugodno sliko, kar se tiče obiskavanja nove šole in potrebščin, ki se pa nam zdi malo neverjetna. Predmeti novi šoli bodo predmeti srednjih šol, učila se pa bode obvezno tudi francoščina in vzgojeslovje, neobvezno pa tudi laščina.

Predlog g. dr. Tavčarja, da bi se mej obvezne predmete uvrstila tudi hrvaščina, se je odklonil, ker se bode že pri slovenščini lahko na hrvaščino in slovansko slovstvo jako oziralo.

Na šoli bodo tri stalne moči, ravnatelj kot srednješolski profesor, filolog, jeden reden učitelj, izpitan iz realističnih predmetov za meščanske šole, in jedna učiteljica, ki bode nadzorovalna dama. Večina predmetov bodo pa poučevali profesorji tukajšnjih srednjih šol kot pomočni učitelji. Zbor je jednoglasno odobril statut nove šole in sklenil, da se prvi razred osnuje že 1895. leta, tako, da bode ob cesarjevi pedesetletnici že popolna. Šola se bode imenovala Franca Jožefa višja dekliška šola. Šolskemu odseku se je izrekla zahvala za trud, ki ga je imel s to stvarjo.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 29. oktobra.

(Volitev na Notranjskem.) Jutri se vrši v Postojini volitev deželnega poslanca za notranjske kmetijske občine. Nadejamo se, da bodo vsi konservativni volilci izvršili svojo dolžnost, se zbrali polnoštevilno na volišču ter oddali svoje glasove možu svojega zaupanja, gosp. Fr. Modicu, posestniku in trgovcu na Lahovem. Naj bode že izid kakoršenkoli, prvotne volitve so dokazale, da katoliška organizacija tudi na Notranjskem napreduje in da se tudi ta okraj, ki je bil še nedavno nedostopna trdnjava liberalnih mogotcev, dá pridobiti z vstrajnim delom za duševni in gmotni blagor ondotnega dobrega ljudstva.

(Slovensko katol. društvo v Kamniku.) Sinoči se je osnovalo slov. katol. društvo v Kamniku. Prostor Krištofove gostilne so bili napolnjeni do zadnjega kota. Kanonik in dekan kamniški prečast. g. J. Oblak in dekan moravški prečast. gosp. Tom. Kajdiž, predsednik osnovalnega odbora, pozdravila sta navzoče ter izražala svoje veselje nad toliko udeležbo. Govorili so na shodu gg. dr. Ivan Susteršič, dr. Ign. Žitnik in kamniški kapelan Janez Kalan. Obširneje poročilo objavimo v prihodnjih številkah, za danes le svoje veselje izrazimo, da se je novo društvo pričelo s tako lepim shodom ter društvu želimo obilo blagoslova božjega!

(Iz lavant. vladikovine.) Župnijo sv. Ruprta v Vidmu dobil je č. g. Henrik Verk, župnik v Pilstajnu in župnijo Kapele pri Brežicah gosp. Martin Gabrec, kapelan v Vojniku.

(Posvetovanja avstrijskih škofov) prično se letos na Dunaju dne 20. novembra pri knez nadškofu dr. Gruschi.

(Promocija sub auspiciis Imperatoris.) Dne 26. oktobra, kakor smo že poročali, bil je na dunajskem vseučilišču sub auspiciis Imperatoris promoviran gospod Jakob Zmavec, ki je v svojem govoru ob tej priliki razpravljal predmet: Zgodovina učiteljskega življenja. — Mej tem govorom pa je napala slabost uradnika, ki je prinesel določeno cesarsko darilo, tako da se je zgrudil ter bil odnesen v drugo sobo. Rektor vseučilišča dr. L. Müller govoril je spominjajoč, da je po Platonovem nauku nastal svet po ideji, o vednosti, v kateri se zreali ideja. Nato je cesarski namestnik izročil novemu doktorju prstan z začetnicami cesarjevimi, katerega naj odlikovanec dolgo nosi v ponos in srečo svojo in lepe svoje domovine.

(V Zatičini) umrl je 21. t. m. upokojeni davkar Gašpar Peterlin. Pokojnik bil je silno blaga

duša. Priljubil se je gotovo vsacemu, kdor koli je imel priliko občevati z njim. Čez 20 let bival je že v pokoju največ v Zatičini. Hudi protin ga je vrgel na postelj. Dasiravno je mnogokrat trpel silno hude bolečine, prenašal jih je potrpežljivo popolnoma vdan v božjo voljo. Vedno je bil vesel in poln dovtipa. Žal besede ni bilo slišati iz njegovih ust. Častil je posebno žalostno M. B., katere podobo je imel vedno pred seboj. Akoravno privezan na bolniško postelj, opravljal je prav vestno svoje krščanske dolžnosti. Ako si ga obiskal dopoldne, nikoli ga nisi našel brez molitvene knjige v roki. Bil je skromen v svojem življenju, zraven pa silno gostoljuben. Zapustil je lepo premoženje. Njegova oporoka kaže nam posebno njegov blagi značaj. Glavni dedič je domača župna cerkev, znatne svote volil je cerkvi Srca Jezusovega v Ljubljani, svoji domači cerkvi na Vidmu poleg Krškega. Razun tega volil je še več svot v blagi namen. Zagotovo lahko upamo, da si je svojo potrpežljivostjo in udanostjo, kakor tudi blagimi volili zaslužil milostljivo sodbo božjo.

(Iz Radeč pri Zidanem mestu.) Pred par dnevi je dobil naš most tri svetilke (na vsakem koncu in v sredi eno), katerih luč bode preganjala po noči vladajočo temo, ki je, zlasti kadar mesec ne sveti, skoraj prav egiptovka. Marsikak tujec, ki je po noči hotel iti v naš trg, je še le po daljšem iskanju našel most. Sedaj ga ne bode treba več iskati. Ko se je posvetovalo, kako naj se most razsvetli, se je med drugim sprožila tudi misel, da bi se na bližnji skalnati steni napravil nekaj reflektor, ki naj bi luč odbijal na most. Toda to ni obveljalo, ampak napravile so se navadne svetilke, v katerih gori smrdljivcev. Ker je most mnogo višje postavljen, nego je vodila cesta, je bilo to treba vzdigniti. Na naši strani je že dalje časa popolnoma gotova, a na štajerski pa še sedaj ni in menda tudi še tako kmalu ne bode, če se bode samo nekoliko migalo namesto resno delalo. Zares, to je več nego polževa počasnost! — Davica še vedno razsaja med mladino. Marsikatero žrtev je že tirjala. — Po prav kratki boleznini umrl je dne 25. t. m. ključar naše farne cerkve Ign. Bec (Wetz) v starosti 60 let. Bil je obče cenjen in do revežev radodaren mož. Sveti mu večna luč! — Podružnica sv. Nikolaja na Savi je dobila pred kratkim nov zvon. — Naše pokopališče, v kolikor se je razširilo, se bode blagoslovilo na vseh svetnikov praznik po prvi sv. maši. Blagoslavljal bode vč. domači gosp. župnik. — Vina je letos v naši župniji približno toliko, kot lani. Prodaja se vedno po 10 gld. in višje. — Z dopisi, ki jih je „Slovenec“ koncem preteklega in začetkom tekočega meseca objavil in ki se tičejo delovanja krškega okr. šol. sveta, ali bolje: njegovega vsiljevanja nepotrebnih šol, se popolnoma vjemamo; le marsikaj bi bilo še dodati. — Občinske seje se pri nas, sedaj vže kar praviloma sklicujejo ob nedeljah in praznikih dopoldne, dasiravno bi se to brez gmotne škode kateregakoli lahko zgodilo popoldne po službi božji ali pa kak delavnik. In ker je gorečnost nekaterih obč. svetovalcev za javni (?) blagor precej velika, pride čestokrat do burnih „debat“ in tako se seje navadno malo preje zaključijo, kakor mine drugo dopoldansko cerkveno opravilo.

(† Vikar Jurij Kokelj) Brzjavno smo prejeli včeraj poročilo iz Kobarida, da je 27. t. m. po tridnevni boleznini previden s sv. zakramenti umrl gospod Jurij Kokelj, vikarij na Trnovem pri Kobaridu. — Pokojni je bil zlata duša in priljubljen vsakomur, kedor ga je poznal. Priporočamo ga v molitev. Naj v miru počiva.

(Katoliško delavsko društvo v Prevaljah.) S Koroškega se nam poroča: Dne 21. oktobra vršil se je shod kat. pol. društva v Prevaljah, kjer so snovali katol. delavsko društvo. Na shod je došlo obilno delavcev, mej temi tudi nekaj socijalnih demokratov. Razni govorniki so povdarjali važnost delavskega društva, v katerem združeni bodo delavci boljše poskrbeli za svoje pravice. Navzoči delavci so pazljivo poslušali razne govore ter se vneli za novo društvo. Nekaj socijalnih demokratov je zapustilo zborovališče, ko je neki govornik povdarjal, da je delavcem mogoče pomagati le v znamenju križa. Pravila novega društva za delavce so se predložila vladi v potrdilo in društvo začne takoj svoje delovanje, ko se mu vrnejo potrjena pravila. Mi se tega koraka za organizacijo krščanskih delavcev iz srca veselimo ter želimo novemu društvu obilnih uspehov.

(Tržaška „Edinost“) donša vest, da so zaresni krogi za to, kako bi se preložilo učiteljske iz Kopra ter ustanovila razna okrajna sodišča. Pred-

laže se torej: 1. Učiteljske je preseliti iz Kopra v Trst ali v Gorico. 2. Ker je sodni okraj koperski itak prevelik, zasnovati je novo sodišče v Dolini za občino dolinsko in sosedne vasi. 3. Katastralne občine Piran, Izola, Milje in Koper bi sestavljale laško okrajno sodišče v Kopru. 4. Za ostatak slovanskega prebivalstva na Koperščini in Piranščini ustvariti je novo okrajno sodišče v Pomjanščini. 5. Okrajno sodišče v Rovinju je premestiti v Pulj, okrajni sodišči v Rovinju in Vodnjanu pa je odpraviti ter zasnovati potem novo italijansko sodišče v Balah za katastralne občine Rovinj, Vodnjan in Bale, v Kanfanaru ali Sanvičentu pa novo sodišče za hrvatsko prebivalstvo na Rovinjščini in Vodnjanjščini. Po tem načrtu bi bilo vatreženo vsem Slovanom in Italijanom: mi bi imeli svoja sodišča, njim pa ne bi trebalo gledati dvojezičnih napisov ter prihajati v dotiko z barbarskimi Hrvati. Konec bi bilo protestom in izgredom za vedno. Torej zakaj ne bi vstregli našim ljubim Italijanom?! Torej, gospoda italijanska, na delo! Računati smete na vso našo pomoč! — K temu nam je pristaviti le to, da bi bilo bolj umestno, ako bi se učiteljske preložilo na mesto v Trst ali Gorico v Pazin, ki je že tako dosti zgubil s preloženjem gimnazije Pulj. Pazin je v središču Istre, spojen z železnico in ima potrebno poslopje. Ako bi se to zgodilo, bilo bi koristno ne le samim Pazincem, temveč tudi naši narodni stvari, kajti učiteljski profesorji pomnožili bi število naše inteligencije, ob jednom tudi število volilcev za pazinski mestni okraj. To je naše mnenje in mislimo, da je na pravem mestu. S premeščenjem učiteljske v Trst ali Gorico ne bi Slovenci nič pridobili, dočim ako bi se isto v Pazin premestilo, imeli bi Hrvati Istre vsaj neko pridobitev. Priporočamo gospodom v Trstu v preudarek to naše mnenje.

(Roparski napad.) Od Sv. Martina pri Slovenjem Gradcu poročajo listi, da so 25. t. m. po noči skušali roparji vlomiti v hišo gosp. župnika in dekana dr. Suc-a. Vlomili so po lestvi skozi okno v prvo nadstropje ter odpirali vrata v stanovanje dekanovo. Sreča, da so bila vrata od znotraj zaklenjena, ker med tem, ko so roparji vrata odpirali, sklicel je dekan po bišnem telegrafu družino ter tako odgnal tatove.

(Proti oderuhom.) V Berolinu so pričeli oderuhom stopati na prste, v kratkem času so jih 14 ovadili. Gradiva proti tem pijavkam se je nagromadilo toliko, da se utegne obravnava vršiti še le sredi prihodnjega leta.

(Utonil) je dne 24. t. m. 5letni Janez Svetlin iz Perovega pri Kamniku. Zajemajoč vodo v potoku je deček pal v vodo; truplo njegovo so našli pod kolesom bližnje žage.

(Ogenj.) Dne 20. t. m. je v Seči pri Polomu na Kočevskem pogorelo 12 poslopij. Škode je do 4000 gld.

(Tatvina.) Nocoj so neznani tatje nekemu krojaču ukradli debelega prešiča, zaklali ter odnesli meso, gospodarju pa le kri pustili v spomin.

(Ženskih zdravnikov) je v Ameriki že nad 2000.

(Trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani) ima v torek dne 30. oktobra t. l. ob 2. uri popoldne v magistratni dvorani javno sejo z nastopnim dnevnim redom: 1. Čitanje zapisnika zadnje seje. 2. Povišanje sejmskih pristojbin na Jesenicah. 3. Podpora učnemu tečaju za slavnikaštvo v Domžalah. 4. Olajšave glede doprinesbe sposobnostnih dokazal za stavbene obrte. 5. Zbornični proračun za l. 1895. 6. Volilni predlog za nameščenje treh cenzorjev pri avstro-ogerski bančni filijali v Ljubljani. 7. Prošnje za semnje v Račni, Krškem in Ložu. 8. Vprašanje, če spada trgovina z lesom mej mešano trgovino. 9. Prošnja za preložitve enega semnja na Slapu. 10. Vprašanje, če smejo gostilničarji za svojo potrebo klati tudi govejo živino.

(Zveza med Trstom in Bremnom) se prične, kakor smo že poročali, v novembru, in sicer bode vlak odhajal iz Bremna ob četrtkih zjutraj ob 2. uri, prihajal v Berlin ob 7. uri 35 minut zjutraj ter skozi Draždane in Podmokle na Dunaj isti dan ob 9. uri 25 minut zvečer, drugi dan zjutraj ob 10. uri 25 minut v Trst. Vožnja bode trajala 32 ur. Iz Trsta bode vlak odhajal vsako soboto ob 7. uri 45 minut zvečer, prihajal na Dunaj v nedeljo ob 8. uri 35 minut zjutraj, v Berlin ob 10. uri 10 minut zvečer in v pondeljek zjutraj ob 5. uri 20 minut v Bremen.

Telegrami.

Vladne sprembe v Berolinu.

Berolin, 28. oktobra. Kakor se govori, je prevzel državno kancelarstvo in prusko ministersko predsedstvo knez Hohenlohe, dosedanji namestnik v Alzaciji in državni podtajnik Köller pa prusko ministerstvo notranjih stvari.

Potsdam, 29. oktobra. Knez Hohenlohe oglašil se je ob polu dvanajstih kot državni kancelar pri cesarju, potem je pa odšel v Berolin. Njegov naslednik v Alzaciji še ni imenovan. Minister notranjih stvari Köller je ob desetih dopoldne se odpeljal v Berolin. Pričakuje se, da se popoldne razglasi oficijelno imenovanje.

Dunaj, 29. oktobra. Cesar je imenoval nadvojvodo Ferdinanda nadporočnikom polka št. 93 in odredil, da se prestavi nadvojvoda Josip Avgust k huzarskemu polku št. 6. Podmaršal pl. Ludvig poveljnik tehniške akademije je imenovan generalnim nadzornikom topništva, polkovnik Senrad nadzornikom trdnjavskega topništva, polkovnik Schneider poveljnikom tehnične vojaške akademije. Cesar je podelil dostojanstvo tajnega svetnika podmaršalom Josipu Waldstättenu in Juliju Rozskowskemu. Cesar je imenoval za generala konjice podmaršala Palffija in Bertholsheima, za feldcajmajstra pa podmaršala Lobkovica. Nadalje je imenovanih 14 podmaršalov, 22 generalnih majorjev, 45 polkovnikov, 62 podpolkovnikov, 86 majorjev, 232 stotnikov prvega razreda, 269 stotnikov drugega razreda, 386 nadporočnikov in 387 poročnikov. Pri deželni brambi so imenovani 3 podmaršali in 4 generalni majorji.

Dunaj, 29. oktobra. „Fremdenblattu“ se poroča od kompetentne strani, da se je vse osobje ruske ceremonijalne pisarne zbralo v Livadiji. Poroka carjevičeva še ne bode danes, temveč se bode najbrž slovesno vršila dne 11. novembra ob obletnici poroke carske dvojice. Princezinja Alice še ni pristopila k pravoslavni cerkvi. Na potovanje na Krf se sedaj resno ne misli, da si je stanje carjevo trajno ugodno.

Trst, 28. oktobra. V soboto je bil v Kopru shod, katerega so se udeležili vsi župani isterskih mest, izimši slovenskega župana v Buzetu. Sklepi shoda so tajni. Toliko je znano, da se je izvolil posebni odbor, ki dela priprave za velik tabor, ki bode ugovarjal dvojezičnim napisom. Mir se ni motil.

Trst, 29. oktobra. „Mattino“ pravi, da je iz odgovora ministra notranjih stvari jasno, da vlada ne misli poslovanjevati Istre in žaliti čuvstev italijanskega prebivalstva. Tu gre le za administrativno naredbo in ni povoda vznemirjati se.

Sredec, 29. oktobra. Včeraj je knez otvoril sebranje. V prestolnem govoru omenja, da se je rodil prestolonaslednik Boris in se s tem izpolnila iskrena želja bolgarskega naroda. Princ se bode odgojil v bolgarskem duhu in bode kedaj branil svobodo in veličje domovine. Zaradi znanih dogodkov se

je sebranje moralo razpustiti, predno mu je pretekla petletna doba. Volilci so pokazali, da so kneza razumeli in osvedočili pri volitvah veliko politično zrelost, kajti še v nobeno sebranje ni bilo voljenih toliko domoljubnih in inteligentnih mož, kakor v sedanje. Knez se nadeja, da nastopi za deželo notranji, moralčen in gmoten preporod, da se zagotovi javno blagostanje in svoboda. Prestolni govor našteva več predlog. — Pod predsedstvom starostnega predsednika Minčevića je voljen vladni kandidat Todorov predsednikom. Prvim podpredsednikom je voljen unionist Jankolov in drugim podpredsednikom Cankovec Danev.

Peterburg, 29. oktobra. Od 14. do 20. oktobra je v petrikovski guberniji 42 oseb zbolelo za kolero in 27 umrlo, v guberniji podolski je 448 oseb zbolelo in 168 umrlo. Od 7. do 13. oktobra jih je v kališki guberniji 8 zbolelo in 6 umrlo, v kovenski 18 zbolelo in 3 umrlo, v permski 124 zbolelo in 61 umrlo, v Besarabiji 103 zboleli in 33 umrlo. V Kurlandiji jih je od 30. septembra do 6. oktobra 75 zbolelo in 32 umrlo za kolero.

London, 29. oktobra. Lord Rosebery je v Bradfordu imel govor proti gospodski zbornici. Rekel je, da je gospodska zbornica nevarnost za narod in izživlje revolucijo. Vlada bode predlagala v zbornici poslancev, da sklene resolucijo za reformo ustave. Če se gospodska zbornica ne ukloni, bode vlada apelovala na narod.

Popolnoma svilene tiskane foularde od 75 kr. do gld. 3.85 meter — (kacih 400 različnih baž) — potem črno, belo in barvasto svileno blago od 45 kr. do gld. 11.65, gladko, progasto, prižasto, vzorčasto, damasti itd. (kacih 240 različnih baž in 2000 različnih barv, narčtov itd.) poštnine in carine prosto. Vzorci pošljejo se z obratno pošto. Pisma veljajo 10 kr., dopisnice 5 kr. v Švico.

Tovarna za svileno blago G. Henneberg 10 2) (e. in kr. dvorni založnik v Curihu (Zürich). (16-14)

Umrli so:

26. oktobra. Franc Treven, zasebnik, 48 let, Tržaška cesta 12 a, spridenje sleznih organov. — Mihael Mole, pekov sin, 1 mesec, Karlovska cesta 22, božjast.

27. oktobra. Frančiška in Marija Kastelic, kajzarjevi hčeri, 10 ur, Hlova 41, oslabiljenje. — Marija Benedik, cerkvenikova hči, 19 mesecev, sv. Petra cesta 78, daviča. — Franc Pirc, krojač, 70 let, Vožarski pot 3, ostarelost.

Kovertes firmo
priporočila
Katoliška Tiskarna
po nizkeji ceni.

Dobro se izplačljivi papir za nalaganje.

6%no
bolgarsko
državno
hipotekarno
posojilo.

menjarnični
delniški družbi

V zlatu obrestljivo in povračljivo.

Hipotekarno zagotovljeno s prvo hipoteko na železnici **Bužuk-Varna** in **Kaspian-Sofija-Kistendil** in na pristanišču **Burgas** in **Varno**.

Se more podražiti, ker te obligacije, stojé še kaci 8 odstotkov pod zlatim pari-kurzom in je torej pričakovati da se jim poviša kurz, posebno ker veliko dohodkov donasajo.

Popolno davka in pristojbin je prosto za sedaj in za vso prihodnost.

Donaša po sedanjem kurzu okolu 6%, odstotka.

Po dnevnem kurzu dobi se pri 58 40—40

„Mercur“ Dunaj, I., Wollzeile 10.

Dunajska borza.

Dne 29. oktobra.	
Skupni državni dolg v notah	99 gld. 35 kr.
Skupni državni dolg v srebru	99 „ 35 „
Avstrijska zlata renta 4%	123 „ 75 „
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	98 „ 25 „
Ogerska zlata renta 4%	122 „ 25 „
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	96 „ 60 „
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	1030 „ — „
Kreditne delnice, 180 gld.	379 „ 75 „
London vista	124 „ 25 „
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	60 „ 97 1/2 „
20 mark	12 „ 19 „
20 frankov (napoleonador)	9 „ 90 „
Italijanski bankovci	45 „ 95 „
C. kr. cekini	5 „ 89 „

Dne 27. oktobra.	
4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	148 gld. 50 kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	147 „ 75 „
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	197 „ 50 „
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	97 „ 20 „
Tisine srečke 4%, 100 gld.	143 „ — „
Dunavske vravnave srečke 5%	127 „ 50 „
Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	107 „ — „
Posojilo goriškega mesta	— „ — „
4% kranjsko deželno posojilo	67 „ 50 „
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	98 „ 70 „
Priporočne obveznice državne železnice	220 „ — „
„ „ južne železnice 3%	164 „ 45 „
„ „ južne železnice 5%	129 „ — „
„ „ dolenskih železnice 4%	98 „ 50 „

Kreditne srečke, 100 gld.	196 gld. 50 kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	141 „ 50 „
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	17 „ 90 „
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 „ 50 „
Salmove srečke, 40 gld.	69 „ — „
St. Genois srečke, 40 gld.	71 „ — „
Waldsteinove srečke, 20 gld.	50 „ — „
Ljubljanske srečke	24 „ 75 „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	172 „ — „
Akcije Ferdinandovse železn., 1000 gl. st. v.	3395 „ — „
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	492 „ — „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	105 „ — „
Dunajskih lokal. železnice delniška družba	72 „ — „
Montanska družba avstr. plan.	88 „ 20 „
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	174 „ — „
Papirnih rubljev 100	137 „ — „

Nakup in prodaja
vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za doseg kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.